

 *İştiraki*



Arabesque\$: *Enquête sur le rôle des États-Unis dans les révoltes arabes* [Arap Baharı'nda ABD'nin Rolüne Dair İnceleme] isimli çalışma Ahmed Bensaada'nın 2011 tarihli

L'Arabesque Américaine

başlığını taşıyan kitabın güncellenmiş hâli. Kitap ABD hükümetinin Arap Baharı adı altında toplanan "devrimlerin" kıskırtılması, fonlanması ve koordine edilmesinde oynadığı rolü ele alıyor. Batı medyasının bu tarihin önemli bir kısmını dikkatle sumen altı ettiği çok açık.

Yeni kitap 2011 ayaklanmasına öncülük eden kişilere dikkat çekiyor. Bu isimlerin bazıları CIA'den para aldıklarını açıktan kabul ediyorlar. Diğerlerininse bu konuda herhangi bir fikri yok, zira bu gerçek onlardan kasten gizlenmiş. Az sayıda insan (Mısır ve Suriye'de) casusluk faaliyetleri için görevlendirilmiş. Yedi kişi Mısır'da Kahire'deki ABD Büyükelçiliği'ne iltica talep etmiş ve Dışişleri Bakanlığı eliyle ülkeden çıkartılmış.

Demokrasi: Amerika'nın En Büyük İhracatı

Bensaada'ya göre, Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi dâhilinde gerçekleşen Arap Baharı devrimleri kendine has dört ortak özelliğe sahip:

- Hiçbiri kendiliğinden değil: hepsi de dikkatli ve uzun soluklu (beş yıldan fazla süren) bir planlamanın ürünü. Planlamayı yapan Dışişleri Bakanlığı, CIA vakıfları, George Soros ve İsrail

lobisi.[1]

- Hepsi de hakaretlere maruz kalan despotları iktidarda tutan otokratik iktidar yapısını değiştirmeksizin onları iktidardan uzaklaştırmayı amaçlıyor.

- Arap Baharı'nda yapılan hiçbir gösteride Filistin ve Irak'taki ABD karşıtı o güçlü hissiyata bir biçimde atıfta bulunulmadı.

- Ayaklanmaları kışkırtanların tamamı orta sınıftandı, 2011'den sonra gizemli bir biçimde ortadan kaybolan iyi eğitilmiş gençlerdi.

Şiddete Dayalı Olmayan Rejim Değişikliği

Bensaada kitabına şiddet dışı eylemlerin rehberi durumundaki Gene Sharp'ı takdim ederek başlıyor (Bkz.: [CIA ve Şiddet dışılık](#)), onun Pentagon ve ABD istihbaratıyla ilişkilerden, Albert Einstein Enstitüsü direktörü olarak "renkli" devrimlerde (Doğu Avrupa'daki gelişmelerde ve Hugo Chávez'e karşı 2002'de girişilen darbeye) oynadığı bahsediyor.[2]

ABD'nin Arap Baharı devrimlerindeki amacı, halk desteği bulunmayan despotik diktatörleri iktidara taşımış olan ABD dostu altyapıyı muhafaza etmek için uğraşırken, bir yandan da o diktatörlerin yerine başkalarını getirmektir. Tüm devrimler ilk başta Sharp'ın 1994 tarihli *Diktatörlükten Demokrasiye*

isimli kitabın genel çerçevesi dâhilindeki şiddete dayalı olmayan eylem önerilerini takip ediyor. Libya, Suriye ve Suriye'de ABD ve müttefikleri Sharp'çı "devrimler" rejim değişikliğine yol açamayınca paralı askerlerini devreye sokuyor.

Parayı Takip Et

Ağırlıklı olarak Wikileaks belgelerine ve CIA kontrolündeki vakıfların internet sitelerine dayanan Bensaada, Arap Baharı kahramanlarının katıldıkları Dışişleri Bakanlığı'nın düzenlediği her konferansı ve atölye çalışmasını listeliyor ve bakanlığın, ayrıca önemli "demokrasi" havarisi vakfın verdiği paranın miktarını aktarıyor.[3] Kitapta Google, Facebook, Twitter'ın sürece katılımdan, Obama'nın kriptolama teknolojileri ve sosyal medya becerileri alanında Arap Baharı'nda faal olan siberaktivistlerin eğitiminde kullanılan internet kampanyası ekibinden, ABD büyükelçiliğinin ziyaretlerinden ve Hillary Clinton, Condoleezza Rice, John McCain, Barack Obama ve (2000'de Slobodan Milosevic'i deviren CIA destekli örgüt) CANVAS'tan Sırp eğitimcilerle doğrudan yapılan görüşmelerden bahsediliyor.

Bensaada ağırlıklı olarak Mısır'daki Tahrir Meydanı'ndaki ayaklanmaya odaklanıyor. *The Washington Post*

'un tahminine göre NED [Ulusal Demokrasi Vakfı] jve ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı'nın [USAID] sosyal medya ve şiddetdışı örgütlenme teknikleri eğitimlerine katılan Mısırlı sayısı yaklaşık on bin. Benim için kitabın bu bölümündeki en şaşırtıcı bilgi, sürgünde yaşayan bir Mısırlının (eski Mısırlı polis Ömer Afifi Süleyman'ın) Washington'daki bürosundan Tahrir Meydanı'ndaki gösterileri koordine etmesi. Wikileaks'e göre, parasını NED'den alan Süleyman'ın 2008-11 arası dönemde yıllık aldığı ücret 200.000 dolar civarında.

Şiddetdışı Yöntemler Başarısız Olunca

Bensaada ilk kitabına kıyasla bu kitabında daha çok Libya, Suriye ve Yemen' bakıyor.

Libya ile ilgili bölümde Bensaada, Kaddafi'nin devrilişini sağlayan on bir ABD'li kurumu inceliyor. Bu kurumların bazıları Tunus ve Mısır'daki 2011 ayaklanmalarına denk düşen, şiddetdışı Facebook ve Twitter gösterilerine katılmış Ortadoğulu muhalif aktivistler gibi, aynı Dışişleri Bakanlığı eğitimlerinde yer almış. Sürgünde olan diğerleri ise CIA, Mossad, Çad ve Suudi Arabistan'ın desteklediği gerilla eğitimlerinden yararlanmış. Kaddafi'nin öldürülmesinden birkaç ay sonra bu militanların bir kısmı Suriye'de Esad'ı devirmeye çalışan İslamcı milislerin başına geçmiş.

2005-2010 arası dönemde Dışişleri Bakanlığı Esad'a karşı çıkan muhalif gruplara 12 milyon dolar akıtmış. ABD aynı zamanda Britanya'daki Suriyeli sürgünleri de finanse edip bunların Suriye içine yayın yapacak hükümet karşıtı bir TV kanalı kurmasını sağlamış.

Suriye ile ilgili bölümde Bensaada, ABD'den siberaktivizm ve şiddetdışı direniş eğitimleri alan az sayıdaki Suriyeli muhalif aktiviste odaklanıyor. Bu eğitimler 2006'da başlamış. Bu isimlerden biri Usame Münaced. Bu kişi 2006'da Gene Sharp'ın ziyareti ile ilgili "Bir Devrime Nasıl Başlanır" isimli 2011 tarihli filmde karşımıza çıkıyor. Münaced ve diğerleri ABD Büyükelçiliği ile yakın bir çalışma içine giriyor. Paralar Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi'nden (MEPI) geliyor. Bu, USAID'nin yasaklı olduğu (Libya ve Suriye) gibi ülkelerde faal olan bir ABD Dışişleri Bakanlığı programı.

Şubat 2011'de bu gruplar Öfke Günü için Twitter ve Facebook'tan çağrı yapıyorlar. Hiçbir şey olmuyor. Sharp'çı teknikler Libya'da görüldüğü türden anlamlı bir şiddetdışı ayaklanmaya yol

Arap Baharı: ABD Yapımı

Écrit par Ahmed Bensaada

Dimanche, 01 Novembre 2015 12:06

açamayınca bu isimler ve müttefikleri (Suudi Arabistan, Türkiye, Katar ve Ürdün) hep birlikte Esad rejimine karşı savaş ilân etmek için (ağırlıklı olarak Libya'dan getirilen) İslamcı paralı askerleri devreye sokuyorlar.

Stuart Jeanne Bramhall

[Kaynak](#)

Dipnotlar

[1] Doğrusu otoriter hükümetlere karşı çalışan Arap aktivistlerin meydana getirdiği Fikra Forumu'nun parayı asıl olarak Nathan ve Esther K. Wagner Aile Vakfı'ndan aldığını duymak beni şaşırttı. Bu vakıf ayrıca çok sayıda İsrail yanlısı grubu ve projeyi, ayrıca Washington Yakındoğu Politikası Enstitüsü'nü (AIPAC –Amerika-İsrail Kamu İşleri Komitesi ile sıkı bağları olan İsrail yanlısı bir grup) de destekliyor.

[2] Renkli devrimler CIA'in demokratik yollarla seçilen Rus yanlısı hükümetlerin yerine ABD'nin şirket yanlısı çıkarlarına dost olan otokratik hükümetleri getirmek için kışkırttığı ayaklanmalara verilen addır:

Sırbistan (2000) – Buldozer Devrimi

Gürcüstan (2002) – Gül Devrimi

Ukrayna (2004) – Portakal Devrimi

Kırgızistan (2005) – Lale Devrimi

[3] Demokrasiyi destekleyen vakıflar (burada “demokrasi” kapitalizmle yani ABD’li yatırımcıların çıkarlarının safında olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyor.) Arap Baharı’na katılan aktivistlerin fonlanıp eğitilmesi işine katılan yedi vakıf şunlar: USAID (ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı)– Dışişleri Bakanlığı’nın ekonomik kalkınma ve insanî yardımla görevli olan, özellikle Latin Amerika’daki istikrarsızlaştırma faaliyetleri konusunda uzun bir tarihi bulunan kurumu.

NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) – Dışişleri Bakanlığı ve CIA tarafından desteklenen ulusal örgüt. IRI ve NDI’in ana fon sağlayıcısı. Görevi tüm dünya genelinde demokratik kurumları desteklemek.

IRI (Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü) – Cumhuriyetçi Parti ile bağlantılı demokrasi yanlısı örgüt. Hâlihazırda başkanı Senatör John McCain. Parası NED’den geliyor.

NDI (Ulusal Demokratik Uluslararası İşler Enstitüsü) – Demokrat Parti ile bağlantılı demokrasiyi ilerletmeye çalışan örgüt. Başında Madeline Albright bulunuyor. Parası ise NED’den geliyor.

OSI (Açık Toplum Enstitüsü) – 1993’te George Soros tarafından kuruldu. Kuruluş amacı Doğu Avrupa’daki renkli devrimleri fon sağlamaktı. Ayrıca Arap Baharı devrimlerinin de ana fon sağlayıcılarından biri.

Özgürlük Evi [Freedom House] – Özgürlüklerin engellendiği ya da tehdit altında olduğu toplumlarda şiddet dışı yurttaş girişimlerini destekleyen ABD’li örgüt. Finans kaynağı USAID, NED ve Soros Vakfı.

CANVAS (Uygulamalı Şiddet dışı Eylem ve Stratejiler Merkezi) – İlk başta Otpor’daki Sırp aktivistlerce kurulmuş olan merkez. ABD fonlayıp eğittiği merkez Slobodan Milosevic’i devirdi ve Arap Baharı aktivistlerinin eğitimine katkı sundu. Fon kaynağı Özgürlük Evi, IRI ve George Soros.

[İngilizce Bu makale](#)



Arabesque\$: *Enquête sur le rôle des États-Unis dans les révoltes arabes* [Arap Baharı'nda ABD'nin Rolüne Dair İnceleme] isimli çalışma Ahmed Bensaada'nın 2011 tarihli *L'Arabesque Américaine* başlığını taşıyan kitabın güncellenmiş hâli. Kitap ABD hükümetinin Arap Baharı adı altında toplanan "devrimlerin" kışkırtılması, fonlanması ve koordine edilmesinde oynadığı rolü ele alıyor. Batı medyasının bu tarihin önemli bir kısmını dikkatle sumen altı ettiği çok açık.

Yeni kitap 2011 ayaklanmasına öncülük eden kişilere dikkat çekiyor. Bu isimlerin bazıları CIA'den para aldıklarını açıktan kabul ediyorlar. Diğerlerininse bu konuda herhangi bir fikri yok, zira bu gerçek onlardan kasten gizlenmiş. Az sayıda insan (Mısır ve Suriye'de) casusluk faaliyetleri için görevlendirilmiş. Yedi kişi Mısır'da Kahire'deki ABD Büyükelçiliği'ne iltica talep

etmiş ve Dışişleri Bakanlığı eliyle ülkeden çıkartılmış.

Demokrasi: Amerika'nın En Büyük İhracatı

Bensaada'ya göre, Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi dâhilinde gerçekleşen Arap Baharı devrimleri kendine has dört ortak özelliğe sahip:

- Hiçbiri kendiliğinden değil: hepsi de dikkatli ve uzun soluklu (beş yıldan fazla süren) bir planlamanın ürünü. Planlamayı yapan Dışişleri Bakanlığı, CIA vakıfları, George Soros ve İsrail lobisi.[1]
- Hepsi de hakaretlere maruz kalan despotları iktidarda tutan otokratik iktidar yapısını değiştirmeksizin onları iktidardan uzaklaştırmayı amaçlıyor.
- Arap Baharı'nda yapılan hiçbir gösteride Filistin ve Irak'taki ABD karşıtı o güçlü hissiyata bir biçimde atıfta bulunulmadı.
- Ayaklanmaları kışkırtanların tamamı orta sınıftandı, 2011'den sonra gizemli bir biçimde ortadan kaybolan iyi eğitilmiş gençlerdi.

Şiddete Dayalı Olmayan Rejim Değişikliği

Bensaada kitabına şiddet dışı eylemlerin rehberi durumundaki Gene Sharp'ı takdim ederek başlıyor (Bkz.:

[CIA ve Şiddet dışılık](#)

), onun Pentagon ve ABD istihbaratıyla ilişkilerden, Albert Einstein Enstitüsü direktörü olarak "renkli" devrimlerde (Doğu Avrupa'daki gelişmelerde ve Hugo Chávez'e karşı 2002'de girişilen darbede) oynadığı bahsediyor.[2]

ABD'nin Arap Baharı devrimlerindeki amacı, halk desteği bulunmayan despotik diktatörleri iktidara taşımış olan ABD dostu altyapıyı muhafaza etmek için uğraşırken, bir yandan da o diktatörlerin yerine başkalarını getirmektir. Tüm devrimler ilk başta Sharp'ın 1994 tarihli *Diktatörlükten Demokrasiye*

isimli kitabın genel çerçevesi dâhilindeki şiddete dayalı olmayan eylem önerilerini takip ediyor. Libya, Suriye ve Suriye'de ABD ve müttefikleri Sharp'çı "devrimler" rejim değişikliğine yol açamayınca paralı askerlerini devreye sokuyor.

Parayı Takip Et

Ağırlıklı olarak Wikileaks belgelerine ve CIA kontrolündeki vakıfların internet sitelerine dayanan Bensaada, Arap Baharı kahramanlarının katıldıkları Dışişleri Bakanlığı'nın düzenlediği her konferansı ve atölye çalışmasını listeliyor ve bakanlığın, ayrıca önemli "demokrasi" havarisi vakfın verdiği paranın miktarını aktarıyor.[3] Kitapta Google, Facebook, Twitter'ın sürece katılımdan, Obama'nın kriptolama teknolojileri ve sosyal medya becerileri alanında Arap Baharı'nda faal olan siberaktivistlerin eğitiminde kullanılan internet kampanyası ekibinden, ABD büyükelçiliğinin ziyaretlerinden ve Hillary Clinton, Condoleezza Rice, John McCain, Barack Obama ve (2000'de Slobodan Milosevic'i deviren CIA destekli örgüt) CANVAS'tan Sırlı eğitimlerle doğrudan yapılan görüşmelerden bahsediliyor.

Bensaada ağırlıklı olarak Mısır'daki Tahrir Meydanı'ndaki ayaklanmaya odaklanıyor.

The Washington Post

'un tahminine göre NED [Ulusal Demokrasi Vakfı] ve ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı'nın [USAID] sosyal medya ve şiddet dışı örgütlenme teknikleri eğitimlerine katılan Mısırlı sayısı yaklaşık on bin. Benim için kitabın bu bölümündeki en şaşırtıcı bilgi, sürgünde yaşayan bir Mısırlının (eski Mısırlı polis Ömer Afifi Süleyman'ın) Washington'daki bürosundan Tahrir Meydanı'ndaki gösterileri koordine etmesi. Wikileaks'e göre, parasını NED'den alan Süleyman'ın 2008-11 arası dönemde yıllık aldığı ücret 200.000 dolar civarında.

Şiddet dışı Yöntemler Başarısız Olunca

Bensaada ilk kitabına kıyasla bu kitabında daha çok Libya, Suriye ve Yemen' bakıyor.

Libya ile ilgili bölümde Bensaada, Kaddafi'nin devrilişini sağlayan on bir ABD'li kurumu inceliyor. Bu kurumların bazıları Tunus ve Mısır'daki 2011 ayaklanmalarına denk düşen, şiddet dışı Facebook ve Twitter gösterilerine katılmış Ortadoğulu muhalif aktivistler gibi, aynı Dışişleri Bakanlığı eğitimlerinde yer almış. Sürgünde olan diğerleri ise CIA, Mossad, Çad ve Suudi Arabistan'ın desteklediği gerilla eğitimlerinden yararlanmış. Kaddafi'nin öldürülmesinden birkaç ay sonra bu militanların bir kısmı Suriye'de Esad'ı devirmeye çalışan İslamcı milislerin başına geçmiş.

2005-2010 arası dönemde Dışişleri Bakanlığı Esad'a karşı çıkan muhalif gruplara 12 milyon dolar akıtmış. ABD aynı zamanda Britanya'daki Suriyeli sürgünleri de finanse edip bunların Suriye içine yayın yapacak hükümet karşıtı bir TV kanalı kurmasını sağlamış.

Suriye ile ilgili bölümde Bensaada, ABD'den siberaktivizm ve şiddet dışı direniş eğitimleri alan az sayıdaki Suriyeli muhalif aktiviste odaklanıyor. Bu eğitimler 2006'da başlamış. Bu isimlerden biri Usame Münaced. Bu kişi 2006'da Gene Sharp'ın ziyareti ile ilgili "Bir Devrime Nasıl Başlanır" isimli 2011 tarihli filmde karşımıza çıkıyor. Münaced ve diğerleri ABD Büyükelçiliği ile yakın bir çalışma içine giriyor. Paralar Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi'nden (MEPI) geliyor. Bu, USAID'nin yasaklı olduğu (Libya ve Suriye) gibi ülkelerde faal olan bir ABD Dışişleri Bakanlığı programı.

Şubat 2011'de bu gruplar Öfke Günü için Twitter ve Facebook'tan çağrı yapıyorlar. Hiçbir şey olmuyor. Sharp'çı teknikler Libya'da görüldüğü türden anlamlı bir şiddet dışı ayaklanmaya yol açamayınca bu isimler ve müttefikleri (Suudi Arabistan, Türkiye, Katar ve Ürdün) hep birlikte Esad rejimine karşı savaş ilân etmek için (ağırlıklı olarak Libya'dan getirilen) İslamcı paralı askerleri devreye sokuyorlar.

Stuart Jeanne Bramhall

[Kaynak](#)

Dipnotlar

[1] Doğrusu otoriter hükümetlere karşı çalışan Arap aktivistlerin meydana getirdiği Fikra Forumu'nun parayı asıl olarak Nathan ve Esther K. Wagner Aile Vakfı'ndan aldığını duymak beni şaşırttı. Bu vakıf ayrıca çok sayıda İsrail yanlısı grubu ve projeyi, ayrıca Washington Yakınoğu Politikası Enstitüsü'nü (AIPAC –Amerika-İsrail Kamu İşleri Komitesi ile sıkı bağları olan İsrail yanlısı bir grup) de destekliyor.

[2] Renkli devrimler CIA'in demokratik yollarla seçilen Rus yanlısı hükümetlerin yerine ABD'nin şirket yanlısı çıkarlarına dost olan otokratik hükümetleri getirmek için kışkırttığı ayaklanmalara verilen addır:

Sırbistan (2000) – Buldozer Devrimi

Gürcüstan (2002) – Gül Devrimi

Ukrayna (2004) – Portakal Devrimi

Kırgızistan (2005) – Lale Devrimi

[3] Demokrasiyi destekleyen vakıflar (burada “demokrasi” kapitalizmle yani ABD'li yatırımcıların çıkarlarının safında olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyor.) Arap Baharı'na katılan aktivistlerin fonlanıp eğitilmesi işine katılan yedi vakıf şunlar: USAID (ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı)– Dışişleri Bakanlığı'nın ekonomik kalkınma ve insanî yardımla görevli olan, özellikle Latin Amerika'daki istikrarsızlaştırma faaliyetleri konusunda uzun bir tarihi bulunan kurumu.

NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) – Dışişleri Bakanlığı ve CIA tarafından desteklenen ulusal örgüt. IRI ve NDI'in ana fon sağlayıcısı. Görevi tüm dünya genelinde demokratik kurumları desteklemek.

IRI (Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü) – Cumhuriyetçi Parti ile bağlantılı demokrasi yanlısı örgüt. Hâlihazırda başkanı Senatör John McCain. Parası NED'den geliyor.

NDI (Ulusal Demokratik Uluslararası İşler Enstitüsü) – Demokrat Parti ile bağlantılı demokrasiyi ilerletmeye çalışan örgüt. Başında Madeline Albright bulunuyor. Parası ise NED'den geliyor.

OSI (Açık Toplum Enstitüsü) – 1993'te George Soros tarafından kuruldu. Kuruluş amacı Doğu Avrupa'daki renkli devrimleri fon sağlamaktı. Ayrıca Arap Baharı devrimlerinin de ana fon sağlayıcılarından biri.

Özgürlük Evi [Freedom House] – Özgürlüklerin engellendiği ya da tehdit altında olduğu toplumlarda şiddet dışı yurttaş girişimlerini destekleyen ABD'li örgüt. Finans kaynağı USAID, NED ve Soros Vakfı.

CANVAS (Uygulamalı Şiddet dışı Eylem ve Stratejiler Merkezi) – İlk başta Otpor'daki Sırp aktivistlerce kurulmuş olan merkez. ABD fonlayıp eğittiği merkez Slobodan Milosevic'i devirdi ve Arap Baharı aktivistlerinin eğitimine katkı sundu. Fon kaynağı Özgürlük Evi, IRI ve George Soros.

Arabesque\$: *Enquête sur le rôle des États-Unis dans les révoltes arabes* [Arap Baharı'nda ABD'nin Rolüne Dair İnceleme] isimli çalışma Ahmed Bensaada'nın 2011 tarihli

L'Arabesque Américaine

başlığını taşıyan kitabın güncellenmiş hâli. Kitap ABD hükümetinin Arap Baharı adı altında toplanan "devrimlerin" kışkırtılması, fonlanması ve koordine edilmesinde oynadığı rolü ele alıyor. Batı medyasının bu tarihin önemli bir kısmını dikkatle sumen altı ettiği çok açık. Yeni kitap 2011 ayaklanmasına öncülük eden kişilere dikkat çekiyor. Bu isimlerin bazıları CIA'den para aldıklarını açıktan kabul ediyorlar. Diğerlerininse bu konuda herhangi bir fikri yok, zira bu gerçek onlardan kasten gizlenmiş. Az sayıda insan (Mısır ve Suriye'de) casusluk faaliyetleri için görevlendirilmiş. Yedi kişi Mısır'da Kahire'deki ABD Büyükelçiliği'ne iltica talep etmiş ve Dışişleri Bakanlığı eliyle ülkeden çıkartılmış.

Demokrasi: Amerika'nın En Büyük İhracatı

Bensaada'ya göre, Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi dâhilinde gerçekleşen Arap Baharı devrimleri kendine has dört ortak özelliğe sahip:· Hiçbiri kendiliğinden değil: hepsi de dikkatli ve uzun soluklu (beş yıldan fazla süren) bir planlamanın ürünü. Planlamayı yapan Dışişleri Bakanlığı, CIA vakıfları, George Soros ve İsrail lobisi.[1]· Hepsi de hakaretlere maruz kalan despotları iktidarda tutan otokratik iktidar yapısını değiştirmeksizin onları iktidardan uzaklaştırmayı amaçlıyor.· Arap Baharı'nda yapılan hiçbir gösteride Filistin ve Irak'taki ABD karşıtı o güçlü hissiyata bir biçimde atıfta bulunulmadı.· Ayaklanmaları kışkırtanların tamamı orta sınıftandı, 2011'den sonra gizemli bir biçimde ortadan kaybolan iyi eğitilmiş gençlerdi.

Şiddete Dayalı Olmayan Rejim Değişikliği

Bensaada kitabına şiddet dışı eylemlerin rehberi durumundaki Gene Sharp'ı takdim ederek başlıyor (Bkz.:

[CIA ve Şiddet dışılık](#)

), onun Pentagon ve ABD istihbaratıyla ilişkilerden, Albert Einstein Enstitüsü direktörü olarak "renkli" devrimlerde (Doğu Avrupa'daki gelişmelerde ve Hugo Chávez'e karşı 2002'de girişilen darbede) oynadığı bahsediyor.[2] ABD'nin Arap Baharı devrimlerindeki amacı, halk desteği bulunmayan despotik diktatörleri iktidara taşımış olan ABD dostu altyapıyı muhafaza etmek için uğraşırken, bir yandan da o diktatörlerin yerine başkalarını getirmektir. Tüm devrimler ilk başta Sharp'ın 1994 tarihli

Diktatörlükten Demokrasiye

isimli kitabın genel çerçevesi dâhilindeki şiddete dayalı olmayan eylem önerilerini takip ediyor.

Libya, Suriye ve Suriye'de ABD ve müttefikleri Sharp'çı "devrimler" rejim değişikliğine yol açamayınca paralı askerlerini devreye sokuyor.

Parayı Takip Et

Ağırlıklı olarak Wikileaks belgelerine ve CIA kontrolündeki vakıfların internet sitelerine dayanan Bensaada, Arap Baharı kahramanlarının katıldıkları Dışişleri Bakanlığı'nın düzenlediği her konferansı ve atölye çalışmasını listeliyor ve bakanlığın, ayrıca önemli "demokrasi" havarisi vakfın verdiği paranın miktarını aktarıyor.[3] Kitapta Google, Facebook, Twitter'ın sürece katılımdan, Obama'nın kriptolama teknolojileri ve sosyal medya becerileri alanında Arap Baharı'nda faal olan siberaktivistlerin eğitiminde kullanılan internet kampanyası ekibinden, ABD büyükelçiliğinin ziyaretlerinden ve Hillary Clinton, Condoleezza Rice, John McCain, Barack Obama ve (2000'de Slobodan Milosevic'i deviren CIA destekli örgüt) CANVAS'tan Sırlı eğitmenlerle doğrudan yapılan görüşmelerden bahsediliyor. Bensaada ağırlıklı olarak Mısır'daki Tahrir Meydanı'ndaki ayaklanmaya odaklanıyor.

The Washington Post

'un tahminine göre NED [Ulusal Demokrasi Vakfı] ve ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı'nın [USAID] sosyal medya ve şiddet dışı örgütlenme teknikleri eğitimlerine katılan Mısırlı sayısı yaklaşık on bin. Benim için kitabın bu bölümündeki en şaşırtıcı bilgi, sürgünde yaşayan bir Mısırlının (eski Mısırlı polis Ömer Afifi Süleyman'ın) Washington'daki bürosundan Tahrir Meydanı'ndaki gösterileri koordine etmesi. Wikileaks'e göre, parasını NED'den alan Süleyman'ın 2008-11 arası dönemde yıllık aldığı ücret 200.000 dolar civarında.

Şiddet dışı Yöntemler Başarısız Olunca

Bensaada ilk kitabına kıyasla bu kitabında daha çok Libya, Suriye ve Yemen' bakıyor. Libya ile ilgili bölümde Bensaada, Kaddafi'nin devrilmesini sağlayan on bir ABD'li kurumu inceliyor. Bu kurumların bazıları Tunus ve Mısır'daki 2011 ayaklanmalarına denk düşen, şiddet dışı Facebook ve Twitter gösterilerine katılmış Ortadoğulu muhalif aktivistler gibi, aynı Dışişleri Bakanlığı eğitimlerinde yer almış. Sürgünde olan diğerleri ise CIA, Mossad, Çad ve Suudi Arabistan'ın desteklediği gerilla eğitimlerinden yararlanmış. Kaddafi'nin öldürülmesinden birkaç ay sonra bu militanların bir kısmı Suriye'de Esad'ı devirmeye çalışan İslamcı milislerin başına geçmiş. 2005-2010 arası dönemde Dışişleri Bakanlığı Esad'a karşı çıkan muhalif gruplara 12 milyon dolar akıtmış. ABD aynı zamanda Britanya'daki Suriyeli sürgünleri de finanse edip bunların Suriye içine yayın yapacak hükümet karşıtı bir TV kanalı kurmasını sağlamış. Suriye ile ilgili bölümde Bensaada, ABD'den siberaktivizm ve şiddet dışı direniş eğitimleri alan az sayıdaki Suriyeli muhalif aktiviste odaklanıyor. Bu eğitimler 2006'da başlamış. Bu isimlerden biri Usame Münaced. Bu kişi 2006'da Gene Sharp'ın ziyareti ile ilgili "Bir Devrime Nasıl Başlanır" isimli 2011 tarihli filmde karşımıza çıkıyor. Münaced ve diğerleri ABD Büyükelçiliği ile yakın bir çalışma içine giriyor. Paralar Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi'nden (MEPI) geliyor. Bu, USAID'nin yasaklı olduğu (Libya ve Suriye) gibi ülkelerde faal olan bir ABD Dışişleri Bakanlığı programı. Şubat 2011'de bu gruplar Öfke Günü için Twitter ve Facebook'tan çağrı yapıyorlar. Hiçbir şey olmuyor. Sharp'çı teknikler Libya'da görüldüğü türden anlamlı bir şiddet dışı ayaklanmaya yol açamayınca bu isimler ve müttefikleri (Suudi Arabistan, Türkiye, Katar ve Ürdün) hep birlikte Esad rejimine karşı savaş ilân etmek için (ağırlıklı olarak Libya'dan getirilen) İslamcı paralı askerleri devreye sokuyorlar.

Stuart Jeanne Bramhall

[Kaynak](#)

Dipnotlar

[1] Doğrusu otoriter hükümetlere karşı çalışan Arap aktivistlerin meydana getirdiği Fikra

Forumunun parayı asıl olarak Nathan ve Esther K. Wagner Aile Vakfı'ndan aldığını duymak beni şaşırttı. Bu vakıf ayrıca çok sayıda İsrail yanlısı grubu ve projeyi, ayrıca Washington Yakınoğu Politikası Enstitüsü'nü (AIPAC –Amerika-İsrail Kamu İşleri Komitesi ile sıkı bağları olan İsrail yanlısı bir grup) de destekliyor.[2] Renkli devrimler CIA'in demokratik yollarla seçilen Rus yanlısı hükümetlerin yerine ABD'nin şirket yanlısı çıkarlarına dost olan otokratik hükümetleri getirmek için kışkırttığı ayaklanmalara verilen addır:Sırbistan (2000) – Buldozer DevrimiGürcüstan (2002) – Gül DevrimiUkrayna (2004) – Portakal DevrimiKırgızistan (2005) – Lale Devrimi[3] Demokrasiyi destekleyen vakıflar (burada “demokrasi” kapitalizmle yani ABD'li yatırımcıların çıkarlarının safında olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyor.) Arap Baharı'na katılan aktivistlerin fonlanıp eğitilmesi işine katılan yedi vakıf şunlar: USAID (ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı)– Dışişleri Bakanlığı'nın ekonomik kalkınma ve insanî yardımla görevli olan, özellikle Latin Amerika'daki istikrarsızlaştırma faaliyetleri konusunda uzun bir tarihi bulunan kurumu.NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) – Dışişleri Bakanlığı ve CIA tarafından desteklenen ulusal örgüt. IRI ve NDI'nın ana fon sağlayıcısı. Görevi tüm dünya genelinde demokratik kurumları desteklemek.IRI (Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü) – Cumhuriyetçi Parti ile bağlantılı demokrasi yanlısı örgüt. Hâlihazırda başkanı Senatör John McCain. Parası NED'den geliyor.NDI (Ulusal Demokratik Uluslararası İşler Enstitüsü) – Demokrat Parti ile bağlantılı demokrasiyi ilerletmeye çalışan örgüt. Başında Madeline Albright bulunuyor. Parası ise NED'den geliyor.OSI (Açık Toplum Enstitüsü) – 1993'te George Soros tarafından kuruldu. Kuruluş amacı Doğu Avrupa'daki renkli devrimleri fon sağlamaktı. Ayrıca Arap Baharı devrimlerinin de ana fon sağlayıcılarından biri.Özgürlük Evi [Freedom House] – Özgürlüklerin engellendiği ya da tehdit altında olduğu toplumlarda şiddetdışı yurttaş girişimlerini destekleyen ABD'li örgüt. Finans kaynağı USAID, NED ve Soros Vakfı.CANVAS (Uygulamalı Şiddetdışı Eylem ve Stratejiler Merkezi) – İlk başta Otpor'daki Sırp aktivistlerce kurulmuş olan merkez. ABD fonlayıp eğittiği merkez Slobodan Milosevic'i devirdi ve Arap Baharı aktivistlerinin eğitimine katkı sundu. Fon kaynağı Özgürlük Evi, IRI ve George Soros.

Arabesque\$: Enquête sur le rôle des États-Unis dans les révoltes arabes [Arap Baharı'nda ABD'nin Rolüne Dair İnceleme] isimli çalışma Ahmed Bensaada'nın 2011 tarihli

L'Arabesque Américaine

başlığını taşıyan kitabın güncellenmiş hâli. Kitap ABD hükümetinin Arap Baharı adı altında toplanan “devrimlerin” kışkırtılması, fonlanması ve koordine edilmesinde oynadığı rolü ele alıyor. Batı medyasının bu tarihin önemli bir kısmını dikkatle sumen altı ettiği çok açık.Yeni kitap 2011 ayaklanmasına öncülük eden kişilere dikkat çekiyor. Bu isimlerin bazıları CIA'den para aldıklarını açıktan kabul ediyorlar. Diğerlerininse bu konuda herhangi bir fikri yok, zira bu gerçek onlardan kasten gizlenmiş. Az sayıda insan (Mısır ve Suriye'de) casusluk faaliyetleri için görevlendirilmiş. Yedi kişi Mısır'da Kahire'deki ABD Büyükelçiliği'ne iltica talep etmiş ve Dışişleri Bakanlığı eliyle ülkeden çıkartılmış.

Demokrasi: Amerika'nın En Büyük İhracatı

Bensaada'ya göre, Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi dâhilinde gerçekleşen Arap Baharı devrimleri kendine has dört ortak özelliğe sahip:· Hiçbiri kendiliğinden değil: hepsi de dikkatli ve uzun soluklu (beş yıldan fazla süren) bir planlamanın ürünü. Planlamayı yapan Dışişleri Bakanlığı, CIA vakıfları, George Soros ve İsrail lobisi.[1]· Hepsi de hakaretlere maruz kalan despotları iktidarda tutan otokratik iktidar yapısını değiştirmeksizin onları iktidardan uzaklaştırmayı amaçlıyor.· Arap Baharı'nda yapılan hiçbir gösteride Filistin ve Irak'taki ABD karşıtı o güçlü hissiyata bir biçimde atıfta bulunulmadı.· Ayaklanmaları kışkırtanların tamamı orta sınıftandı, 2011'den sonra gizemli bir biçimde ortadan kaybolan iyi eğitimli

gençlerdi.

Şiddete Dayalı Olmayan Rejim Değişikliği

Bensaada kitabına şiddet dışı eylemlerin rehberi durumundaki Gene Sharp'ı takdim ederek başlıyor (Bkz.:

[CIA ve Şiddet dışılık](#)

), onun Pentagon ve ABD istihbaratıyla ilişkilerden, Albert Einstein Enstitüsü direktörü olarak "renkli" devrimlerde (Doğu Avrupa'daki gelişmelerde ve Hugo Chávez'e karşı 2002'de girişilen darbede) oynadığı bahsediyor.[2] ABD'nin Arap Baharı devrimlerindeki amacı, halk desteği bulunmayan despotik diktatörleri iktidara taşımış olan ABD dostu altyapıyı muhafaza etmek için uğraşırken, bir yandan da o diktatörlerin yerine başkalarını getirmektir. Tüm devrimler ilk başta Sharp'ın 1994 tarihli

Diktatörlükten Demokrasiye

isimli kitabın genel çerçevesi dâhilindeki şiddete dayalı olmayan eylem önerilerini takip ediyor. Libya, Suriye ve Suriye'de ABD ve müttefikleri Sharp'çı "devrimler" rejim değişikliğine yol açamayınca paralı askerlerini devreye sokuyor.

Parayı Takip Et

Ağırlıklı olarak Wikileaks belgelerine ve CIA kontrolündeki vakıfların internet sitelerine dayanan Bensaada, Arap Baharı kahramanlarının katıldıkları Dışişleri Bakanlığı'nın düzenlediği her konferansı ve atölye çalışmasını listeliyor ve bakanlığın, ayrıca önemli "demokrasi" havarisi vakfın verdiği paranın miktarını aktarıyor.[3] Kitapta Google, Facebook, Twitter'ın sürece katılımdan, Obama'nın kriptolama teknolojileri ve sosyal medya becerileri alanında Arap Baharı'nda faal olan siberaktivistlerin eğitiminde kullanılan internet kampanyası ekibinden, ABD büyükelçiliğinin ziyaretlerinden ve Hillary Clinton, Condoleezza Rice, John McCain, Barack Obama ve (2000'de Slobodan Milosevic'i deviren CIA destekli örgüt) CANVAS'tan Sırp eğitmenlerle doğrudan yapılan görüşmelerden bahsediliyor. Bensaada ağırlıklı olarak Mısır'daki Tahrir Meydanı'ndaki ayaklanmaya odaklanıyor.

The Washington Post

'un tahminine göre NED [Ulusal Demokrasi Vakfı]]ve ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı'nın [USAID] sosyal medya ve şiddet dışı örgütlenme teknikleri eğitimlerine katılan Mısırlı sayısı yaklaşık on bin. Benim için kitabın bu bölümündeki en şaşırtıcı bilgi, sürgünde yaşayan bir Mısırlının (eski Mısırlı polis Ömer Afifi Süleyman'ın) Washington'daki bürosundan Tahrir Meydanı'ndaki gösterileri koordine etmesi. Wikileaks'e göre, parasını NED'den alan Süleyman'ın 2008-11 arası dönemde yıllık aldığı ücret 200.000 dolar civarında.

Şiddet dışı Yöntemler Başarısız Olunca

Bensaada ilk kitabına kıyasla bu kitabında daha çok Libya, Suriye ve Yemen' bakıyor. Libya ile ilgili bölümde Bensaada, Kaddafi'nin devrilişini sağlayan on bir ABD'li kurumu inceliyor. Bu kurumların bazıları Tunus ve Mısır'daki 2011 ayaklanmalarına denk düşen, şiddet dışı Facebook ve Twitter gösterilerine katılmış Ortadoğulu muhalif aktivistler gibi, aynı Dışişleri Bakanlığı eğitimlerinde yer almış. Sürgünde olan diğerleri ise CIA, Mossad, Çad ve Suudi Arabistan'ın desteklediği gerilla eğitimlerinden yararlanmış. Kaddafi'nin öldürülmesinden birkaç ay sonra bu militanların bir kısmı Suriye'de Esad'ı devirmeye çalışan İslamcı milislerin başına geçmiş. 2005-2010 arası dönemde Dışişleri Bakanlığı Esad'a karşı çıkan muhalif gruplara 12 milyon dolar akıtmış. ABD aynı zamanda Britanya'daki Suriyeli sürgünleri de finanse edip bunların Suriye içine yayın yapacak hükümet karşıtı bir TV kanalı kurmasını sağlamış. Suriye ile ilgili bölümde Bensaada, ABD'den siberaktivizm ve şiddet dışı direniş eğitimleri alan az sayıdaki Suriyeli muhalif aktiviste odaklanıyor. Bu eğitimler 2006'da başlamış. Bu isimlerden biri Usame

Münaced. Bu kişi 2006'da Gene Sharp'ın ziyareti ile ilgili "Bir Devrime Nasıl Başlanır" isimli 2011 tarihli filmde karşımıza çıkıyor. Münaced ve diğerleri ABD Büyükelçiliği ile yakın bir çalışma içine giriyor. Paralar Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi'nden (MEPI) geliyor. Bu, USAID'nin yasaklı olduğu (Libya ve Suriye) gibi ülkelerde faal olan bir ABD Dışişleri Bakanlığı programı. Şubat 2011'de bu gruplar Öfke Günü için Twitter ve Facebook'tan çağrı yapıyorlar. Hiçbir şey olmuyor. Sharp'çı teknikler Libya'da görüldüğü türden anlamlı bir şiddet dışı ayaklanmaya yol açamayınca bu isimler ve müttefikleri (Suudi Arabistan, Türkiye, Katar ve Ürdün) hep birlikte Esad rejimine karşı savaş ilân etmek için (ağırlıklı olarak Libya'dan getirilen) İslamcı paralı askerleri devreye sokuyorlar.

Stuart Jeanne Bramhall

[Kaynak](#)

Dipnotlar

[1] Doğrusu otoriter hükümetlere karşı çalışan Arap aktivistlerin meydana getirdiği Fikra Forumu'nun parayı asıl olarak Nathan ve Esther K. Wagner Aile Vakfı'ndan aldığını duymak beni şaşırttı. Bu vakıf ayrıca çok sayıda İsrail yanlısı grubu ve projeyi, ayrıca Washington Yakındoğu Politikası Enstitüsü'nü (AIPAC –Amerika-İsrail Kamu İşleri Komitesi ile sıkı bağları olan İsrail yanlısı bir grup) de destekliyor.[2] Renkli devrimler CIA'in demokratik yollarla seçilen Rus yanlısı hükümetlerin yerine ABD'nin şirket yanlısı çıkarlarına dost olan otokratik hükümetleri getirmek için kışkırttığı ayaklanmalara verilen addır:Sırbistan (2000) – Buldozer DevrimiGürcüstan (2002) – Gül DevrimiUkrayna (2004) – Portakal DevrimiKırgızistan (2005) – Lale Devrimi[3] Demokrasiyi destekleyen vakıflar (burada "demokrasi" kapitalizmle yani ABD'li yatırımcıların çıkarlarının safında olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyor.) Arap Baharı'na katılan aktivistlerin fonlanıp eğitilmesi işine katılan yedi vakıf şunlar: USAID (ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı)– Dışişleri Bakanlığı'nın ekonomik kalkınma ve insanî yardımla görevli olan, özellikle Latin Amerika'daki istikrarsızlaştırma faaliyetleri konusunda uzun bir tarihi bulunan kurumu.NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) – Dışişleri Bakanlığı ve CIA tarafından desteklenen ulusal örgüt. IRI ve NDI'in ana fon sağlayıcısı. Görevi tüm dünya genelinde demokratik kurumları desteklemek.IRI (Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü) – Cumhuriyetçi Parti ile bağlantılı demokrasi yanlısı örgüt. Hâlihazırda başkanı Senatör John McCain. Parası NED'den geliyor.NDI (Ulusal Demokratik Uluslararası İşler Enstitüsü) – Demokrat Parti ile bağlantılı demokrasiyi ilerletmeye çalışan örgüt. Başında Madeline Albright bulunuyor. Parası ise NED'den geliyor.OSI (Açık Toplum Enstitüsü) – 1993'te George Soros tarafından kuruldu. Kuruluş amacı Doğu Avrupa'daki renkli devrimleri fon sağlamaktı. Ayrıca Arap Baharı devrimlerinin de ana fon sağlayıcılarından biri.Özgürlük Evi [Freedom House] – Özgürlüklerin engellendiği ya da tehdit altında olduğu toplumlarda şiddet dışı yurttaş girişimlerini destekleyen ABD'li örgüt. Finans kaynağı USAID, NED ve Soros Vakfı.CANVAS (Uygulamalı Şiddet dışı Eylem ve Stratejiler Merkezi) – İlk başta Otpor'daki Sırp aktivistlerce kurulmuş olan merkez. ABD fonlayıp eğittiği merkez Slobodan Milosevic'i devirdi ve Arap Baharı aktivistlerinin eğitimine katkı sundu. Fon kaynağı Özgürlük Evi, IRI ve George Soros.

Arabesque\$: Enquête sur le rôle des États-Unis dans les révoltes arabes [Arap Baharı'nda ABD'nin Rolüne Dair İnceleme] isimli çalışma Ahmed Bensaada'nın 2011 tarihli L'Arabesque Américaine başlığını taşıyan kitabın güncellenmiş hâli. Kitap ABD hükümetinin Arap Baharı adı altında toplanan "devrimlerin" kışkırtılması, fonlanması ve koordine edilmesinde oynadığı rolü ele alıyor. Batı medyasının bu tarihin önemli bir kısmını dikkatle sumen altı ettiği çok açık.

Yeni kitap 2011 ayaklanmasına öncülük eden kişilere dikkat çekiyor. Bu isimlerin bazıları CIA'den para aldıklarını açıktan kabul ediyorlar. Diğerlerininse bu konuda herhangi bir fikri yok, zira bu gerçek onlardan kasten gizlenmiş. Az sayıda insan (Mısır ve Suriye'de) casusluk faaliyetleri için görevlendirilmiş. Yedi kişi Mısır'da Kahire'deki ABD Büyükelçiliği'ne iltica talep etmiş ve Dışişleri Bakanlığı eliyle ülkeden çıkartılmış.

Demokrasi: Amerika'nın En Büyük İhracatı

Bensaada'ya göre, Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi dâhilinde gerçekleşen Arap Baharı devrimleri kendine has dört ortak özelliğe sahip:

- Hiçbiri kendiliğinden değil: hepsi de dikkatli ve uzun soluklu (beş yıldan fazla süren) bir planlamanın ürünü. Planlamayı yapan Dışişleri Bakanlığı, CIA vakıfları, George Soros ve İsrail lobisi.[1]
- Hepsi de hakaretlere maruz kalan despotları iktidarda tutan otokratik iktidar yapısını değiştirmeksizin onları iktidardan uzaklaştırmayı amaçlıyor.
- Arap Baharı'nda yapılan hiçbir gösteride Filistin ve Irak'taki ABD karşıtı o güçlü hissiyata bir biçimde atıfta bulunulmadı.
- Ayaklanmaları kışkırtanların tamamı orta sınıftandı, 2011'den sonra gizemli bir biçimde ortadan kaybolan iyi eğitimli gençlerdi.

Şiddete Dayalı Olmayan Rejim Değişikliği

Bensaada kitabına şiddet dışı eylemlerin rehberi durumundaki Gene Sharp'ı takdim ederek başlıyor (Bkz.: CIA ve Şiddet dışılık), onun Pentagon ve ABD istihbaratıyla ilişkilerden, Albert Einstein Enstitüsü direktörü olarak "renkli" devrimlerde (Doğu Avrupa'daki gelişmelerde ve Hugo Chávez'e karşı 2002'de girişilen darbede) oynadığı bahsediyor.[2]

ABD'nin Arap Baharı devrimlerindeki amacı, halk desteği bulunmayan despotik diktatörleri iktidara taşımış olan ABD dostu altyapıyı muhafaza etmek için uğraşırken, bir yandan da o diktatörlerin yerine başkalarını getirmektir. Tüm devrimler ilk başta Sharp'ın 1994 tarihli Diktatörlükten Demokrasiye isimli kitabın genel çerçevesi dâhilindeki şiddete dayalı olmayan eylem önerilerini takip ediyor. Libya, Suriye ve Suriye'de ABD ve müttefikleri Sharp'çı "devrimler" rejim değişikliğine yol açamayınca paralı askerlerini devreye sokuyor.

Parayı Takip Et

Ağırlıklı olarak Wikileaks belgelerine ve CIA kontrolündeki vakıfların internet sitelerine dayanan Bensaada, Arap Baharı kahramanlarının katıldıkları Dışişleri Bakanlığı'nın düzenlediği her konferansı ve atölye çalışmasını listeliyor ve bakanlığın, ayrıca önemli "demokrasi" havarisi vakfın verdiği paranın miktarını aktarıyor.[3] Kitapta Google, Facebook, Twitter'ın sürece katılımdan, Obama'nın kriptolama teknolojileri ve sosyal medya becerileri alanında Arap Baharı'nda faal olan siberaktivistlerin eğitiminde kullanılan internet kampanyası ekibinden, ABD büyükelçiliğinin ziyaretlerinden ve Hillary Clinton, Condoleezza Rice, John McCain, Barack Obama ve (2000'de Slobodan Milosevic'i deviren CIA destekli örgüt) CANVAS'tan Sırp eğitmenlerle doğrudan yapılan görüşmelerden bahsediliyor.

Bensaada ağırlıklı olarak Mısır'daki Tahrir Meydanı'ndaki ayaklanmaya odaklanıyor. The Washington Post'un tahminine göre NED [Ulusal Demokrasi Vakfı] ve ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı'nın [USAID] sosyal medya ve şiddet dışı örgütlenme teknikleri eğitimlerine katılan Mısırlı sayısı yaklaşık on bin. Benim için kitabın bu bölümündeki en şaşırtıcı bilgi, sürgünde yaşayan bir Mısırlının (eski Mısırlı polis Ömer Afifi Süleyman'ın) Washington'daki bürosundan Tahrir Meydanı'ndaki gösterileri koordine etmesi. Wikileaks'e göre, parasını NED'den alan Süleyman'ın 2008-11 arası dönemde yıllık aldığı ücret 200.000 dolar civarında.

Şiddetdışı Yöntemler Başarısız Olunca

Bensaada ilk kitabına kıyasla bu kitabında daha çok Libya, Suriye ve Yemen' bakıyor.

Libya ile ilgili bölümde Bensaada, Kaddafi'nin devrilmesini sağlayan on bir ABD'li kurumu inceliyor. Bu kurumların bazıları Tunus ve Mısır'daki 2011 ayaklanmalarına denk düşen, şiddetdışı Facebook ve Twitter gösterilerine katılmış Ortadoğulu muhalif aktivistler gibi, aynı Dışişleri Bakanlığı eğitimlerinde yer almış. Sürgünde olan diğerleri ise CIA, Mossad, Çad ve Suudi Arabistan'ın desteklediği gerilla eğitimlerinden yararlanmış. Kaddafi'nin öldürülmesinden birkaç ay sonra bu militanların bir kısmı Suriye'de Esad'ı devirmeye çalışan İslamcı milislerin başına geçmiş.

2005-2010 arası dönemde Dışişleri Bakanlığı Esad'a karşı çıkan muhalif gruplara 12 milyon dolar akıtmış. ABD aynı zamanda Britanya'daki Suriyeli sürgünleri de finanse edip bunların Suriye içine yayın yapacak hükümet karşıtı bir TV kanalı kurmasını sağlamış.

Suriye ile ilgili bölümde Bensaada, ABD'den siberaktivizm ve şiddetdışı direniş eğitimleri alan az sayıdaki Suriyeli muhalif aktiviste odaklanıyor. Bu eğitimler 2006'da başlamış. Bu isimlerden biri Usame Münaced. Bu kişi 2006'da Gene Sharp'ın ziyareti ile ilgili "Bir Devrime Nasıl Başlanır" isimli 2011 tarihli filmde karşımıza çıkıyor. Münaced ve diğerleri ABD Büyükelçiliği ile yakın bir çalışma içine giriyor. Paralar Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi'nden (MEPI) geliyor. Bu, USAID'nin yasaklı olduğu (Libya ve Suriye) gibi ülkelerde faal olan bir ABD Dışişleri Bakanlığı programı.

Şubat 2011'de bu gruplar Öfke Günü için Twitter ve Facebook'tan çağrı yapıyorlar. Hiçbir şey olmuyor. Sharp'çı teknikler Libya'da görüldüğü türden anlamlı bir şiddetdışı ayaklanmaya yol açamayınca bu isimler ve müttefikleri (Suudi Arabistan, Türkiye, Katar ve Ürdün) hep birlikte Esad rejimine karşı savaş ilân etmek için (ağırlıklı olarak Libya'dan getirilen) İslamcı paralı askerleri devreye sokuyorlar.

Stuart Jeanne Bramhall

Kaynak

Dipnotlar

[1] Doğrusu otoriter hükümetlere karşı çalışan Arap aktivistlerin meydana getirdiği Fikra Forumu'nun parayı asıl olarak Nathan ve Esther K. Wagner Aile Vakfı'ndan aldığını duymak beni şaşırttı. Bu vakıf ayrıca çok sayıda İsrail yanlısı grubu ve projeyi, ayrıca Washington Yakınoğu Politikası Enstitüsü'nü (AIPAC –Amerika-İsrail Kamu İşleri Komitesi ile sıkı bağları olan İsrail yanlısı bir grup) de destekliyor.

[2] Renkli devrimler CIA'in demokratik yollarla seçilen Rus yanlısı hükümetlerin yerine ABD'nin şirket yanlısı çıkarlarına dost olan otokratik hükümetleri getirmek için kışkırttığı ayaklanmalara verilen addır:

Sırbistan (2000) – Buldozer Devrimi

Gürcüstan (2002) – Gül Devrimi

Ukrayna (2004) – Portakal Devrimi

Kırgızistan (2005) – Lale Devrimi

[3] Demokrasiyi destekleyen vakıflar (burada “demokrasi” kapitalizmle yani ABD'li yatırımcıların çıkarlarının safında olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyor.) Arap Baharı'na katılan aktivistlerin fonlanıp eğitilmesi işine katılan yedi vakıf şunlar: USAID (ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı)– Dışişleri Bakanlığı'nın ekonomik kalkınma ve insanî yardımla görevli olan, özellikle Latin Amerika'daki istikrarsızlaştırma faaliyetleri konusunda uzun bir tarihi bulunan kurumu.

Arap Baharı: ABD Yapımı

Écrit par Ahmed Bensaada

Dimanche, 01 Novembre 2015 12:06

NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) – Dışişleri Bakanlığı ve CIA tarafından desteklenen ulusal örgüt. IRI ve NDI'in ana fon sağlayıcısı. Görevi tüm dünya genelinde demokratik kurumları desteklemek.

IRI (Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü) – Cumhuriyetçi Parti ile bağlantılı demokrasi yanlısı örgüt. Hâlihazırda başkanı Senatör John McCain. Parası NED'den geliyor.

NDI (Ulusal Demokratik Uluslararası İşler Enstitüsü) – Demokrat Parti ile bağlantılı demokrasiyi ilerletmeye çalışan örgüt. Başında Madeline Albright bulunuyor. Parası ise NED'den geliyor.

OSI (Açık Toplum Enstitüsü) – 1993'te George Soros tarafından kuruldu. Kuruluş amacı Doğu Avrupa'daki renkli devrimleri fon sağlamaktı. Ayrıca Arap Baharı devrimlerinin de ana fon sağlayıcılarından biri.

Özgürlük Evi [Freedom House] – Özgürlüklerin engellendiği ya da tehdit altında olduğu toplumlarda şiddet dışı yurttaş girişimlerini destekleyen ABD'li örgüt. Finans kaynağı USAID, NED ve Soros Vakfı.

CANVAS (Uygulamalı Şiddet dışı Eylem ve Stratejiler Merkezi) – İlk başta Otpor'daki Sırlı aktivistlerce kurulmuş olan merkez. ABD fonlayıp eğittiği merkez Slobodan Milosevic'i devirdi ve Arap Baharı aktivistlerinin eğitimine katkı sundu. Fon kaynağı Özgürlük Evi, IRI ve George Soros.